

Před dveřmi stojí dva „stíny“ a rozhazují z velké nůše/košíku pomaličku krepák jako sněžné vločky. Vějde chlap s nosem nahoru a „zářivým“ úsměvem, a podá sluhovy kabát.

Zlatoslav: Jsem Zlatoslav Lockhart.. Můžete mě znát z Mého kouzelného já!

Sluha: Ale pane.. Dnes je to tu jen pro pohádkové postavy..

Zlatoslav: Och ale já byl ve spoustě pohádek! Kdo myslíš že je hlasem Kouzelného zrcadla? Och to mi připomíná zábavnou historku jak jsem se tam dostal.. To bylo takhle..

Sluha: Jo jo jasně.. Tak tu teda zůstaňte..

Vějde zlá královna. Sluha jí u dveří vezme kabát. Královna se pousměje.

Královna: Jablko? sluha si vezme jablko, kousne si a padne na záda královna se zasměje

Vějde muž “Že jsem sem chodil.. „ zamručí, hodí plášť na ležícího sluhu a jde si sednout na pohovku.

Vběhnou dvě děti následované čipernou babčou

Baba: PÓÓÓZOR! Pět minut dvacet.. Jsme na dobré cestě... DOPLNIT TEKUTINY! Běh ke stolu s občerstvením! Připravit! TEĎ!

Vějde Sněhurka s Maruškou obě dvě hodí plášť na ležícího sluhu.

Sněhurka: Pro Osmého trpaslíka tam je ale zase počasí.. Sice po tom bílém monstře mám jméno, ale čeho je moc..

Maruška: Tvoje druhé jméno je Yetti?!?

Sněhurka: Co? Ne! Myslím po sněhu! Graur.... Ty jsi.. Ale ne.. /spatří královnu/ To je.. Dojdi mi pro šampaňský ano? Tohle bez skleničky nedám.. /Zamumlá a vydá se za královnou/

Maruška: Co? Dobíráš si mě? Šampaňský? Teď v zimě? Vždy.. /přestane protestovat a jen si povzdechne/ No jo.. Vždyť já už jdu.. /Odejde zpět na mráz místo ke stolu s občerstvením/

Královna a Sněhurka se k sobě pomalu blíží s vražedným výrazem ve tváři. Těsně než k sobě dojdou obě nasadí křečovitý úsměv.

Sněhurka: Ahoj! No tobě to ale sluší.. Proto abys byla takhle hezká jsi snad musela někoho zavraždit ne? Hehe..hé...he..

Královna: /Křečovitý úsměv se ještě rozšíří./ Jablko?

Sněhurka: Ne díky.. Možná později.. No tak zatím. Musím se jít pozdravit i s ostatním /rozejdou se/ /Jeníček přistoupí k chlapovi na pohovce./

Jeníček: Ach zdravím vás pane Lupine.. Pamatujete si na mou kamarádku? Červenou Karkulku?

Lupin: Ale ne.. No tak jsem se jednou trochu moc drbal za uchem..

Jeníček: V pořádku.. Jen jsem se chtěl zeptat jestli už jste vyzkoušel zdejší skvělé Haf-le.

Lupin: Ale notak..

Jeníček: Jsou tak lahodné, že bych pro ně šel až na Měsíc.

Lupin: Jako bych toho neměl dost od Brumbála..

Jeníček: Nebo máte radši nějaký šťavnatý převalovaný řízek?

Sněhurka: Nemůžeš alespoň dělat že jsi dospělý?

Jeníček: Ale nic není lepší než psíčková, nemám pravdu?

/Přijde Zlatoslav který to celou dobu pozorně poslouchal./

Zlatoslav: Kdo si dá vafle ten chlap je vlkodlak!

Jeníček: Pane... Mám dojem že takhle to tak nějak nefunguje..

Zlatoslav: Tvoji rodiče tě nechali v lese.. Nic v tvém životě tak nějak nefunguje, smíř se s tím..

Lupin: Já věděl že sem nemám chodit... */zvedne se a odejde, načež k Jeníčkovi přijde jeho sestra/*

Mařenka: To byl ten co sežral Karkulku?

Jeníček: */Kývne hlavou./* Jo.. Řekla mi že když mu to vrátím tak dostanu bábovku..

/Vejde Elsa a odloží si kabát na ležícího sluhu./

Elsa: Páni.. Tady je ale lidí! To ne, to se musí zastavit.. */odkašle si/* Dovolte! Dostala jsem pokyn že mám zazpívat! */Přejde k mikrofonu a začne zpívat Let it snow- může být taneční vsuvka kde děti jako vločky začnou poletovat nebo tak něco./* Och.. Zdá se že dveře zavalil kopec sněhu! Ehm.. Kopec sněhu!! */“Stíny co rozhazovali vločky chytanou košík, a s hlasitým heknutím ho vyklopí před dveře./* To už se sem asi nikdo nedostane. */povzdechne si/* Tak to bychom mohli začít, ne?

/Vyjdou dva moderátoři./

Moderátor1: Ano ano! Již je čas! Všechny vás vítám a jsem rád, že jste se dostavily na letošní předávání cen gram... Ehm.. Kouzelného koštěte!

Moderátor2: Ano ano.. Všichni jsou zajisté již nedočkaví kdože to vlastně vyhrál jakou cenu.. Ovšem prvně je nutno připomenout že tato akce by nevznikla bez našeho štědrého dárce, který si ovšem přál zůstat anonymní..

Moderátor1: To zajisté.. Přesuňme se k první ceně, a to Ceně za stálý přísun vitamínů! A tuto cenu od nás dostává..... Zlá královna!

Královna za potlesku všech kromě Sněhurky vstoupí na pódium, a převezme cenu, načež se usměje na moderátora.

Královna: Jablko?

Moderátor1: Vidíte? Nezklamala! Ale jistě, děkuji.. */Vezme s jablko a kousne do něj./* Výtečné..

Moderátor2: Prosím potlesk! */opět za potlesku královna odejde./*

Moderátor1: Tak.. A nyní tu máme cenu za... za.. zatraceně to se mi udělalo zle.. Ehm.. Omluvte mě.. */Padne na záda/*

Moderátor2: Ou.. To je nemilé.. No.. Zdá se, že cenu za nejdelší zkrášlující spánek asi budeme muset přeskochit.. Jelikož můj kolega znal výherce..

Sněhurka se pokusí pohledem zabít královnu která se sladce usmívá.

Zlatoslav: Ztraceně.. To bych zajisté vyhrál!

Moderátor2: Nu, tak tedy dále.. A máme tu cenu za nejkrásnější postavu.. */Lockhart vstane/
Ženskou.. postavu.. /Lockhart si sedne se slovy že si teda ještě chvilku počká. Najednou někdo
zabuší na vrata. Dovnitř vstoupí muž./*

John: Zima přichází. Jsem lord velitel noční hlídky John Sníh

Moderátor2: Ale ne.. To jste špatně.. O nejnepohodlnější židli se bojuje o sedmero hor dál.. Tady se udílejí Košťata...

John: Ach.. Ehm.. Zima odchází.. */Odejde/*

Moderátor2: Ale alespoň už není evidentně zablokovaný vchod.. Tak tedy zpět k ceně!

/stane Sněhurka a zlá královna současně a obě dvě se zářivě usmívají. Pak se kouknou na sebe, a opět se pokoušejí vraždit pohledem. Následně se obě kouknou na moderátora a pomalu se k němu začínou blížit.

Moderátor2: Heh no.. Ehm.. Já.. Cenu za nejkrásnější postavu dostává.. Eh.. Baba Jaga!

Sněhurka i Máti obě nevěřicně koukají. Překvapená baba jde na pódium.

Baba: Eh.. Páni.. To jsem teda nečekala.. Děkuji.. Děkuji všem co stáli při mně, ale tuhle skvělou postavu bych neměla bez tvrdého každodenního tréninku!

Sněhurka: Vždyť jenom pečes a cpeš děti perníkem!

Baba: Ano.. To je častá chyba, nechápu kde se to vzalo.. Děti ode mě dostávají Pravou Elegantní Rovnou Neobézni Kondici.. Takzvaný PERNIK. DĚTI! Most, TEĎ! A pokračujeme deset kliků! */Povídá a schází z pódia./*

Moderátor2: Děkujeme, a doufejme, že se v budoucnu objeví víc takovýchto tréninkových táborů! Nu a nyní cena za.. */Nedořekne neboť dovnitř přijde Lupin nebo někdo../*

Někdo: Hej poslouchejte! Kousek odsud se nějakí příbuzní těch trpaslíků od Sněhurky rozhodli uspořádat výpravu za dračím pokladem a nabírají členy! Odměnou je nezměrné bohatství z dračího pokladu! Šéfuje tam tomu nějaký šedivej stařík..

Zlatoslav: Och! Na to znám jedno skvělé zaklínadlo! Hned tam jdu.. To mi připomíná ten příběh jak jsem..

Královna: */Přiblíží se k němu a zářivě se usměje, takže přeruší jeho monolog./* Jablko?

Zlatoslav: Ale jistě! */vezme si jablko, ale místo aby se zakousnul tak začne povídat historku o jablku. Královna se plácne rukou do čela./*

Vstoupí Maruška a drkotá zuby

Maruška: Nesu to šampaňský.. Neptejte se co jsem musela udělat abych dostala skleničku.. Ale teď.. Hej! Kde jsou všichni! Oni začali beze mě? A skončili beze mě? Pche.. A co je toto.. Hmm.. Kouzelné koště pro nejlepší královnu.. To bude asi pro mě.. */Teď královnou jsem já.../*